

Pál apostol 17.: Pál kihallgatása
2024. január 14.

„Mikor pedig ezeket hozta fel védelmére, Fesztusz hangosan így kiáltott: Bolond vagy te, Pál! A sok tudomány örültségbe visz. Pál azonban így válaszolt: Nem vagyok bolond, nagyra becsült Fesztusz, hanem igaz és józan beszédet szólok. Mert tud ezekről a király, akihez bátran szólok, mert nem hiszem, hogy rejtve volna előtte ezek közül bármi is, hiszen nem valami zugban történt dolgok ezek. Hiszel-e Agrippa király a prófétáknak? Tudom, hogy hiszel. Agrippa így szólt Pálhoz: Majdnem ráveszel engem is, hogy keresztyénné legyek! Pál pedig így válaszolt: Kérem az Istentől, hogy előbb vagy utóbb nemcsak te, hanem azok is, akik ma hallgatnak engem, olyanná legyenek, amilyen én is vagyok e bilincsek nélkül.”

Apostolok cselekedetei 26:25-29.

Kedves Gyerekek!

A mai alkalommal Pál apostol egyik utolsó bizonyoságtételébe tekintünk bele. Az Apostolok cselekedetei - amit Lukács, az Úr Jézus egyik apostola írt – egyrészt a keresztyénség kezdeteit leíró történeti könyv, másrészt az Úr és az ember közötti kapcsolatot leíró írás. Hogyan fogadja az ember az evangéliumot? Közömbösen, felszínesen, ellenállóan vagy befogadóan? Az elmúlt hónapokba mindenféle emberre láttunk példát. Az egyik legtanulságosabb hozzáállás a béreabelieké volt, akik „teljes készséggel fogadták az igét”.

Pál a történetünkben már hosszú ideje Jeruzsálemben, fogságban van. A harmadik missziói útja ebben a városban ért véget, ahol elfogták, és ugyanúgy kitalált dolgokkal vádolják, mint az Úr Jézus Krisztust. A farizeusok **„átokkal kötelezték magukat, hogy nem esznek és nem isznak addig, amíg meg nem ölik Pált.”** (Apcsel 23:12). Mikor kiderül, hogy Pál római polgár is, akkor Cézereába szállítják, Félix helytartó központjába. Itt két évig tartják fogva, miközben Félix többször meghallgatta Pált. Itt sokat hallhatott az Úrról, de nem ragadta meg a lehetőséget: **„de amikor az igazságról, önmegtartóztatásról és a jövővéletről kezdett beszélni, Félix megrémült.”** (Apcsel 24:25). Kedves Gyerekek! Milyen gyakran vagyunk mi is így! Jó hallgatni az igét, de amikor meg kellene az életnek változnia, azt már nem akarjuk!

A két éves fogság végén Fesztusz lett a helytartó, aki Jeruzsálemben akarta vitetni, hogy a zsidók ott ítélkezzenek felette. Pál azonban, a császárhoz fellebbezett, mivel nem volt bűnös a vádpontokban: **„A zsidók ellen nem vétettem semmit, amint magad is jól tudod. Mert ha vétkes vagyok, és halált érdemlő dolgot cselekedtem, nem vonakodom a haláltól. Ha pedig ezek alaptalanul vádolnak engem, senki sem szolgáltathat ki nekik. A császárhoz fellebbezek. Akkor Fesztusz megbeszélést tartott a tanácsosaival, majd így válaszolt: A császárhoz fellebbeztél, tehát a császár elé fogsz menni.”** (Apcsel 25:11-12.)

Pált ekkor hallgatja ki Fesztusz, és Agrippa, a zsidók vezetője. Bizonyoságot tesz arról, hogy az Úr a damaszkuszi úton megszólította, és hogyan változott meg az élete: **„Ezért, Agrippa király, nem voltam engedetlen a mennyei látomás iránt, hanem először Damaszkuszban és Jeruzsálemben, majd Júdea lakóinak és a pogányoknak hirdettem, hogy térjenek meg, forduljanak az Istenhez, és éljenek a megtéréshez méltóan. Ezért fogtak el engem a zsidók a templomban, és ezért akartak kivégezni.”** (Apcsel 26:19-21.)

Pál Fesztusz és Agrippa előtt bátran szólt az Úrról. Hogyan fogadták az örömmüzenetet? Fesztusz válasza elutasító: **”... Bolond vagy te, Pál! A sok tudomány örültségbe visz.”** Érvényes rá Pál apostol egyik levelében leírt mondata: **„Mert a keresztről szóló beszéd bolondság ugyan azoknak, akik elvesznek, de nekünk, akik üdvözülünk, Istennek ereje.”** (1. Korintus 1:18)

Hogyan fogadta Agrippa Pál beszédét? Ő nem volt elutasító, de nem indult el a megtérés felé: **„Majdnem ráveszel engem is, hogy keresztyénné legyek.”** Kedves Gyerekek! Az Úr nem csak „majdnem” keresztyéneket akar, hanem olyanokat, akik rá bízzák teljesen az életüket. Pál is ezt szeretné: **„Kérem az Istentől, hogy előbb vagy utóbb nemcsak te, hanem azok is, akik ma hallgatnak engem, olyanná legyenek, amilyen én is vagyok e bilincsek nélkül.”**

Kedves Gyerekek! Itt most megszakítjuk ezt a történetet. Mit tanulhatunk ebből? Pál apostol szólt a zsidókhoz, pogányokhoz, nagy hatalmú emberekhez, egyszerű hívőkhöz. Mindegyik másként fogadta az igét. Mi hogy fogadjuk? Milyen talaj a szívünk? Köves, tövises, kemény vagy jó talaj? Az Úr mindent megtett azért, hogy megismerjük az Úr Jézust. Akkor és ma is azt szeretné, hogy jó talaj legyen az életünk, és az evangélium utat találjon a szívünkbe.

Ámen

Uherkovich Zoltán

2024. január 14.